

نومه پولس رسول و کلیسای روم

بَتُونِم بیاَم و دِیئِه نَبُو. ^{۱۱} سی یَکِه مِه هَام دِ شوقِ دِیئِه نَبُو تا برکتی روحانی وُتو بِنِم کِه وِ واسطَه وَه اِیْمُونُتُو قُوت بِنِزَه. ^{۱۲} یعنی یَکِه تا مِه وِ شِما هَر دِک دِ اِیْمُونِ یَکِتری دِلگرم بایم. ^{۱۳} پَرارو، نیمی حَام دِ یَه بی خَوَر بایت کِه چن گِل حاسِمَه بیاَم و تِه نَبُو، اما هَر گِل چِیئِ پِیش اُوماه. می حَام دِ مِین شِما هَم مَصُولی دِرُو بَیکم، هِه چَنو کِه دِ مِین باقی غیریهودیو کِردمه.

^{۱۴} مِه زِیر دِین هَم یونانی یا وِ هَم بَرَبِریا، هَم دُونایا وِ هَم نایُونیا هیسَم. ^{۱۵} زوتا مِه شوق دارم کِه انجیل نِه وِ شِما هَم کِه هایت دِ روم اِعلوم بَیکم.

^{۱۶} سی یَکِه مِه دِ انجیل عار نارم، سی یَکِه اِی انجیل، قُوت خِدا آ سی نجاتِ هَر گِه کِه اِیْمُو بیازَه، اول یهودی وِ اوسَه غیریهودی. ^{۱۷} سی یَکِه دِ وَه، صالح بی یه نی کِه دِ خِدا آ، دِیاری موئَه، کِه دِ اول تا وِ آخِر وِ ری پایَه اِیْمُونَه. چَنو کِه دِ کِتُو حَبَقوقِ نَبی نِیْسَنَه بی یَه: «صالح وِ اِیْمُو زِنه ئی می گَه.»

غَضُو خِدا وِ ری بشر گَنه کار

^{۱۸} سی یَکِه غَضُو خِدا دِ آسْمُو میا وِ تِشکِ هَر جور بی دینی وِ ناراسی مردْمُونی کِه وِ ناراسی شُو، نِها حَقِیقَت نِه می زَن. ^{۱۹} سی یَکِه او چِیئِ کِه دِ خِدا موئَه اِشناخت وِ وُتو دِیاری آ، سی یَکِه خِدا وَه نِه سی شُو دِیاری کِردَه. ^{۲۰} سی یَکِه او صفتیا خِدا کِه نِموئَه دِی شُو،

۱ دِ لا پولس، غُلمِ مسیح عیسی، کِه دعوت بی یَه سی رسالت وِ وَخَم بی یَه سی انجیل خِدا؛ ^۲ هِه او انجیلی کِه خِدا دِ زِی، وِ واسطَه پِیغمَریا خُوش، دِ کِتُویا مقدس وِ عَدَه شِه دِی، ^۳ دِ بازَه گُرش، کِه دِ لاحاظِ جسم دِ لُونِ داوودِ پاتشا اُوما وِ دی، ^۴ وِ دِ لاحاظِ روح قدوسیت وِ زِنه بی یَه نِش دِ مُردَه یا دِ قُوت اِعلوم بی کِه گُرش خِدا آ، یعنی خِداوندِ اِیما عیسی مسیح، ^۵ خِدا توسَطِ مسیح وِ اِیما فیض دَه تا رسولیا او بایم وِ گِردِ مِلتیا نِه وِ اِیْمُو وِ اطاعتِ مسیح بیاریم. ^۶ یَه شِما نِه هَم می زَه دِ وَر، کِه دعوت بی یَه تا هِین عیسی مسیح بایت،

^۷ وِ گِردِ وُتُونی کِه هان دِ روم کِه خِدا دوسِشُو دازَه وِ دعوت بِنِیَه تا قُومِ مقدسِ خِدا بان:

فیض وِ سِلامتی دِ لا خِدا بُوَه اِیما وِ خِداوندِ عیسی مسیح وِ شِما با.

شوقِ پولس سی رَتَه وِ روم

^۸ وِرَز هَر چِی، خِدا ی خُومَه وِ واسطَه عیسی مسیح، وِ سُنَه گِردِ شِما شکر می کِم سی یَکِه خَوَر اِیْمُونُتُو دِ گِردِ دنیا پِیچَسَه. ^۹ سی یَکِه خِدا ئی کِه او نِه وِ تَقْوَمِ دِلْوُجُونم دِ کارِ انجیلِ گُرش خدمت می کِم، گِواهِ مَنَه کِه چَطور شِما نِه گُراگَر دِ دعا یام میارم وِ وِیر ^{۱۰} وِ هَمیشَه دِ دعا یام می حَام کِه آر خِدا باحا اِیمدال دَس آخِر

آ، نَه تَنیا خُوشو اَنجُوم می‌نَن، بَلِکِم وُئونی نِه هَم
کِه اِی کارِیا نِه می‌گَن، تائید می‌گَن.

داوَری عادِلوَنه خدا

۲ پس تو! آیمِی کِه یِکی هَنی نِه داوَری می‌کی،
هَر گِه کِه بوئی هِیچ عُدَر وِ بُنه‌ای ناری.
سی یِکِه وا داوَری دِ بازِه یِکی هَنی خُوته محکوم
می‌کی، سی یِکِه تو،! داوَر، خُوت هِه او کارِیا نِه
می‌کی. ۲ ایما دُونیم کِه داوَری خدا وِ ری وُئو کِه
ای کارِیا نِه می‌گَن، بَر حق آ. ۳ تو! آیمِی کِه باقی
نِه داوَری می‌کی وِ خُوت هِه او کارِیا نِه می‌کی،
گِئو می‌کی کِه دِ داوَری خدا دَر می‌ری؟ ۴ یا یِکِه،
مِرَبُونی وِ طاقَت وِ صُور زیادِ خدا نِه وِ حَسو
نِیماری وِ غافلی کِه مِرَبُونی خدا دِ پَنه آ کِه تو
نِه بَیازه وِ توبَه؟

۵ اما تو وِ سَنه سَرسختی وِ دِل ناتوبَه کارت،
غَضو خدا نِه سی خُوت سی روز غَضو اَمار
می‌کی، روزی کِه دِ وه داوَری عادِلوَنه خدا دِباری
موئَه. ۶ «خدا وِ هَر گِه وِ قَد کارِیائی کِه می‌گِه،
سِزا می‌ئَه.» ۷ خدا حیاتِ ابدی نِه وِ گِسونی
می‌ئَه کِه وا صُور دِ اَنجُوم کارِیا خو، دِ دِیم
جَلال وِ قُرپ وِ زِنه‌ئی ابدی آن؛ ۸ اما سی وُئو
کِه غورت آن وِ حَقِیقَت نِه اطاعت نِمی‌گَن،
بَلِکِم ناراسی نِه اطاعت می‌گَن، غیظ وِ غَضو
هی. ۹ هَر گِه کِه گنی نِه وِجا میازه رنج وِ عَدو
نِصیوش موئَه، اول یهود اوسِه غیریهود. ۱۰ اما
جَلال وِ قُرپ وِ آرمی خدا نِصیو گِسونی موئَه
کِه خوئی می‌گَن، اول یهود دِما وه غیریهود.
۱۱ سی یِکِه خدا دِوَجَشکی نِمی‌گِه.

۱۲ سی یِکِه گِردِ گِسونی کِه شریعتِ موسی
نِه نازَن وِ گَنه می‌گَن، بدونِ شریعت هَم هَلاک
موئَن، وِ گِردِ گِسونی کِه هان وِ زیرِ شریعتِ
موسی وِ گَنه می‌گَن، توسِطِ شریعتِ داوَری
موئَن. ۱۳ سی یِکِه وُئو کِه شریعتِ نِه می‌شَنوئَن،

یعنی قُوتِ ابدی وِ ذاتِ الهیش دِ شروعِ خلقتِ
دنیا وِ وسیلَه کارِیا او خو دِباری بِنه، پس وُئو
دِ هِیچ عُدَر وِ بُنه‌ای نازَن.

۲۱ سی یِکِه هَر چَن خدا نِه اِشناختَن، اما
قُرپ او نِه هِه چی خدا نِنه نائاشَتَن وِ شُکُرش
نَکُردَن، بَلِکِم دِ فِکِر خُوشو گِفتارِ چِیا باطل
بِیِن وِ دِل یا نَفَهَمِشُو نِه تاریکی گِرتِ دِ وَر. ۲۲ وا
یِکِه ادعا دُونائی می‌کُردَن، نائو بِیِن. ۲۳ وِ جَلالِ
خدایِ ابدی نِه وا شِکَل یائی چی انسانِ فانی وِ
بالَنه‌یا وِ حیوونیا وِ خَزَنده‌یا عَوَض کِردَن.

۲۴ پس خدا هَم وُئو نِه دِ شهوتِیا دِلِشو وِ
ناپاکی ول کُرد، تا دِ مِیَن خُوشو بدنیا خُوشو
نِه بی‌قُرپ بَگَن، ۲۵ سی یِکِه وُئو حَقِیقَتی نِه کِه
دِ بازِه خدا هی وا دِرو عَوَض کِردَن وِ آفریده‌یا
خدا نِه دِ جالِ خودِ آفریننده، پَرَسِش وِ خدمت
کِردَن، خدائی کِه تا ابد شایسته پَرَسِش آ. آمین.
۲۶ سی اِی خاطر خدا هَم وُئو نِه دِ هوسِیا
ناپِسنِ خُوشو ول کُرد. سی یِکِه زَنوَنشو رابطَه‌یا
طبیعی نِه وا رابطَه‌یا غِیرطبیعی عَوَض کِردَن؛
۲۷ وِ هِه وِ اِی صورت، پِیاا هَم دِ رابطَه طبیعی
وا زَنو دَس گِشِیَن وِ دِ مِیَن تَش شهوتِیا
یِک، سُوختَن، پِیاا وا پِیاا کارِیا ناپِسن کِردَن
وِ مکافاتِ عملِ گَن خُوشو نِه گِرتَن.

۲۸ وِ دِ اوچِه کِه سی وُئو اِشناختَن خدا
ارزشی نائاشَت، خدا وُئو نِه ول کُرد دِ فِکِریا
گِشِو تا او چیئی کِه نَبایِس بَگَن، بَگَن. ۲۹ وُئو
نِقائِق پُر دِ هَمه جور ناراسی، گنی، طمع،
بدخوائی بِیِن. وُئو نِقائِق پُر دِ حَسیدی، قتل،
مِرافَه، فِرِیو، وِ بدخوائی آن. وُئو چُووُرو،
۳۰ بختومزَه، دُشمِه نُونِ خدا، پُری، عُت وِ
قُمُز آن. سی شَر وِپا کُرده، زه‌یا تازه‌ای می‌سازَن،
نافِرْمو وِ داا وِ بُوَه، ۳۱ نَفَهَم، بی‌بِفا، بی‌عاطِفَه وِ
بی‌رَحَم آن. ۳۲ وا یِکِه دِ حُکَم عادِلوَنه خدا خَوَر
دازَن کِه مکافاتِ وُئو کِه اِی کارِیا نِه می‌گَن مرگ

او امرِ شریعتِ نه وِجا بیاژه، مه ختنه‌نویه‌ن وِه ختنه‌بی‌یه و جسو نیمیا؟^{۲۷} پس وه که دِ جسم ختنه‌نویه، ولی شریعتِ نه نِتَه میاژه، تو نه محکوم می‌گه، تو که هم قانون یا نیسنه شریعتِ نه داری و هم ختنه‌بی‌یه، اما شریعتِ خدا نه می‌شکنی.

^{۲۸} سی‌یکه یهودی وه نی که دِ ظاهر یهودی با، و ختنه هم یه کار ظاهری و جسمی نی. ^{۲۹} بلکم یهودی ونه آ که دِ باطله یهودی با، و ختنه، چی قلبی‌ای آ، که و دسِ روح خدا آنجوم می‌ره، نه و توسطِ یه نیسنه. چنی کسی نه خدا تحسین می‌گه، نه انسان.

خدا بَفا دار آ

۳ پس فایده یهودی بی‌یه چیته؟ یا ختنه چه نفعی دازه؟^۲ خیلی، د هر نظر. اول یکه کُوم خدا و اُمونت وِشو سپرده بی‌یه. ^۳ آر قری دِشو بَفا دار نویئن، چی موئه؟ یعنی بَفا دار نویه‌ن وِنو، بَفا داری خدا نه باطل می‌گه؟^۴ هرگز! حتی آر گِردِ ایم یا دروزه بان، خدا راسگو آ! هه چنو که دِ مزموِر داوود نیسنه بی‌یه:

«زوتا، هه که قِضه می‌کی، حق ها وا تو،

و هه که داوَری می‌کی، غالو موئی.»

^۵ اما آر ناراسی ایما راسی خدا نه دیاری می‌گه، چی بایس بوئیم؟ مه خدا ظالم آ اوسه که وُمو غیظ می‌گه؟ (هه چی انسان قِضه می‌کم.) ^۶ هرگز! سی‌یکه اوسه خدا چطور تونه دنیا نه داوَری بگه؟^۷ اما آر و سُنَه درو مه حقیقتِ خدا بیشتر جلال پیا می‌گه، سی چی مه هنی چی یه گنه‌کار محکوم موئم؟^۸ و سی چی نُوئیم: «بیایت گنی بکیم تا دِش خوئی و دس

و ته خدا صالح نیسن، بلکم وُئونی که شریعتِ نه وِجا میازن صالح و جسو میان.^{۱۴} سی یکه هه که غیریهودیو، که شریعتِ نازن، کاریا شریعتِ نه بنا و سرشت وِجا میازن، وُئو وایکه شریعتِ نازن، سی خُوشو شریعتی هیسن.^{۱۵} وُئو نِشو می‌ئن که کار شریعت و ری دِل یاشو نیسنه بی‌یه، دِ حالی که وجدانِشو هم یه نه شاهادتی می‌ئه، و فکریاشو یا وُئو نه محکوم می‌گه یا تَبَرَنه‌شو می‌گه،^{۱۶} یه دِ روزی اتفاق می‌فته که خدا و طبقِ انجیلی که مه اعلان می‌کم، سِریا دِلِ آیم یا نه توسطِ مسیح عیسی داوَری می‌گه.

^{۱۷} اما آر تو که خُوته یهودی دُونی و تِکت ها و شریعت و دِ یکه خدا نه می‌شناسی، و خُوت می‌بالی،^{۱۸} و اراده او نه دُونی و سی یکه دِ شریعت تعلیم گِرتیه، دِ همه بَیترِشو نه قبول می‌کی،^{۱۹} و آر خاطر جمعی که تو خود رَه‌نِمو کوریایی، و سی وُئو که دِ تاریکی و سَر موزن، نیری،^{۲۰} مری نایونیا، و معلم بچونی، تو که شریعتِ نه که معرفت و حقیقت آ، داریش- ^{۲۱} پس تو که و باقی یای می‌ئی، و خُوت یای نمی‌ئی؟ تو که و تیشک دوزی موعظه می‌کی، اوسه خُوت دوزی می‌کی؟^{۲۲} تو که مُوئی زنا نگو، خُوت زنا می‌کی؟ تو که دِ بُت با نفرت داری، خُوت معبدیا نه غارت می‌کی؟^{۲۳} تو که و داشتِه‌ن شریعت می‌بالی، و اِشکنائه‌ن شریعت و خدا بی‌قُرپی می‌کی.^{۲۴} سی‌یکه، چنو که دِ کِئو انبیا نیسنه بی‌یه: «و سُنَه شِما دِ مینِ غیریهودیو و نُوم خدا کِفر می‌گن.»

^{۲۵} ختنه اوسه ارزش دازه که شریعتِ نه وِجا بیاریت، اما آر شریعتِ نه بَشکنی، چی پنه آ که ختنه نویئیتونه.^{۲۶} پس آر پیائی که ختنه نویته،

شریعت، د ټه خدا صالح و جسو نمیا، سی ټیکه شریعت، گنه نه و ایما نشو می ټه.

صالح و جسو اومايه د ره ایمو

۲۱ اما ایمدال چگا د شریعت، او صالح بی په نی که د خدا آ دیاری بی ټه، هه چنو که شریعت و پیغمبریا و وه شاهادتی می ټن. ۲۲ ای صالح بی په که د خدا آ د ره ایمو و عیسی مسیح آ و نصیو گرد و نونی موټه که ایمو میارن. د ای مورد هیچ فرق نی: ۲۳ سی ټیکه گرد، گنه کړدنه و د جلال خدا گم میارن، ۲۴ و وا پیشگشی فیضی خدا، و واسطه خی باها آزادی که د مسیح عیسی آ، صالح و جسو میان، ۲۵ که خدا عیسی مسیح نه د نهاتر هه چی کفاره گنهیا توسط خینش قرار ده، تا د ره ایمو و دس بیا. ټه سی نشو دټه ن عدالت خدا بی، سی ټیکه او وا صور خدائی خوش د گنه یائی که د زی انجوم بی بی چش پوښی کړدی. ۲۶ ټه سی ټه بی تا صالح بی په ن خوشه د ای زمو نشو پټه، تا او خوش عادل با و گسی نه هم که و عیسی ایمو دازه، صالح و جسو بیاره.

۲۷ پس د چه جا افتخاری آ؟ د جا افتخار نی! و ری چه جسوی؟ و سته شریعت اعمال؟ آلت که نه، بلکم و سته شریعت ایمو. ۲۸ سی ټیکه ایما باور داریم که آیم بی ټیکه کاریا شریعت نه بکه، توسط ایموته که صالح و جسو میا. ۲۹ یعنی خدا هه خدا یهودیونه؟ مه خدا غیر یهودیو هم نی؟ آلت که او خدای غیر یهودیو هم هی، ۳۰ سی ټیکه تنیا په خدا

بیا» هه چنو که قری و ایما بخنوم رنه، ادعا می کن که ایما چنی موټیم؟ محکومیت یو عادلونه آ.

کسی صالح نی

۹ پس چی بایس گت؟ مه ایما یهودیو د غیر یهودیو وضع بیتری داریم؟ نه، اصلا! سی ټیکه ورز ټه ادعا کردیم که همه، یهود و غیر یهود هر دیک هان زیر بار گنه. ۱۰ هه چنو که د کتو مقدس نیسته بی ټه:

«هیشکه صالح نی، حتی په نفر،

۱۱ هیشکه فهمیده نی،

هیشکه د فتراقی خدا نی.

۱۲ گرد د خدا ری ورگردنه،

و گردشو وا یک باطل بینه.

هیشکه خوئی نمی که حتی په نفر،

۱۳ «تشنیشو فور هولفی آ،

دم لاوه ها و ری زوونشو.»

«زر مار ها و زیر لوء یاشو؛»

۱۴ گپشو نقاینق پر آ د نفری و تلی.»

۱۵ «پا و دو آن سی رختیه نی چی؛

۱۶ هر جا می زن، خزوی و سیاروزی

می ټن و جا،

۱۷ و ونو ره صول و سلامتی نه نشناخته.»

۱۸ «رله خدا د چش یاشو نی.»

۱۹ ایمدال ایما دونیم که او چیئی که شریعت

موټه سی ونونی آ که هان د زیر شریعت، تا

هر گپی بونته، و گرد دنیا و خدا جئو پس

یټن. ۲۰ سی ټیکه هیچ بشری وا و جا اورده نی کاریا

ختنه بان ایمو میازن، تا صالح بی په سی وُئو هَم وِ جِسو بیا.^{۱۲} وِ ابراهیم بُوَه ختنه بی په یا هَم هی، یعنی بُوَه وُئو که نه تنیا ختنه بینه، بلِکِم دِ رَه ایمو گوم وِ میازن، دِ هه او رئی که بُوَه ایما ابراهیم هَم وِرَز یکه ختنه با، گوم وِری نَاشَت.

گِرتَن وَعَدَه خدَا دِ رَه ایمو

^{۱۳} سی یکه دِ رَه شریعت نوی که وِ ابراهیم وِ نسلِش وَعَدَه دَنه بی که وارثِ جاهان موئن، بلِکِم دِ رَه او صالح بی په نی که وِ ری پایه ایموئه. ^{۱۴} سی یکه آر وُئو که هان دِ زیرِ شریعت، وارثِ بان، ایمو باطل موئه وِ وَعَدَه پیکِ پتی. ^{۱۵} سی یکه شریعت، غَضو میازه، اما جائی که شریعت نی، اِشکِنایه نی شریعت هَم نی.

^{۱۶} زوتا یه وِ ایموئه، تا وَعَدَه وِ ری فیض با، وِ ضمانتی با سی گردِ نسلِ ابراهیم-نه تنیا سی وُئو که هان زیرِ شریعت، بلِکِم هر که هَم که دِ ایمون ابراهیم هَم تر آ، که بُوَه گردِموئه. ^{۱۷} هه چنو که دِ تورات نیسنه بی په: «یه تو نه بُوَه ملت یا زیادی کِردمه». دِ ته خدائی که ابراهیم وش ایمو آورد، که مُردَه یا نه زنه می که وِ چبائی که نیسن، هستی می ته. ^{۱۸} دِ جائی که اُمیدی نوی، ابراهیم وا اُمید باورِ کِرد که بُوَه ملت یا زیادی موئه، چنوکِه وش گِتیسی که «نسلِ تو چنی موئه». ^{۱۹} او دِ ایمونش سُس نوی، اوسه که وِ بدنِ مُردَه وِ پیرِ خوش سِلِ کِرد، سی یکه او زِیکِ صد سال داشت وِ اوسه که رَجِم سارا هَم حُشک بی یی. ^{۲۰} اما او وِ وَعَدَه خدَا دِ بی ایمونی شک نِکِرد، بلِکِم دِ ایمو قُوَه گِرت، خدَا نه جلال ده. ^{۲۱} او گووه کامل داشت که خدَا تُوئه وِ وَعَدَه خوش بفا بگه. ^{۲۲} زوتا ایمونش، «سیش صالح بی په وِ جِسو اوما». ^{۲۳} اما ای کلوم «سیش وِ جِسو اوما»، تنیا سی او نیسنه نوی ^{۲۴} بلِکِم سی ایما هَم

هی، وِ ای خدَا ختنه بی په یا نه وِ ری پایه ایمو، وِ ختنه نو په یا نه هَم وِ ری پایه هه او ایمو، صالح وِ جِسو میازه. ^{۳۱} یعنی ایما شریعتِ نه وا ای ایمو می رمنیم؟ هرگز! چوارشه، شریعتِ نه پایار می کیم.

صالح وِ جِسو اوما یه نی ابراهیم دِ رَه ایمو

پس دِ باره او چیئی که ابراهیم وِ دَس آورد، چی موئه گت، او که وِ لاحاظِ جسم، جدِ ایما وِ جِسو میا؟ ^۲ سی یکه آر ابراهیم توسطِ کاریاش صالح وِ جِسو اوما بی، چیئی سی فخرِ کِردِه داشت؛ اما نه وِ ته خدَا. ^۳ سی یکه کِئو مقدس چی موئه؟ «ابراهیم وِ خدَا ایمو آورد وِ ته سیش صالح بی په وِ جِسو اوما» ^۴ اِیمَدال وه که کار می که، مُزی که می سُوئه پِیشگش نی، بلِکِم حَقش آ. ^۵ وِ وه که کاری نمی که، بلِکِم توکِش ها وِ خدائی که بی دین یا نه هَم صالح وِ جِسو میازه، ایمونش سیش صالح بی په وِ جِسو میا. ^۶ هه چنو که داوود هَم کسی نه که خدَا او نه جِگا دِ کاریاش صالح وِ جِسو میازه، هورم دُوئه، وِ موئه: ^۷ «حُشال وُئو که حَبط یاشو بَخِشسه وِ گَنه یاشو پویشسه.

^۸ حُشال وه که خدَاوند گَنه شه نِئَه

وِ جِسوش.»

^۹ مه ای خُوشا وِ حال یا، هه تنیا سی وُئونی آ که ختنه بینه یا سی ختنه نو په یا هَم هی؟ سی یکه موئیم که ایمون ابراهیم سیش صالح بی په وِ جِسو اوما. ^{۱۰} پس دِ چه وضعی سیش جِسو بی؟ یعنی هه اوسه که او ختنه بی یا وِرَز وه؟ اَلَوَت که وِرَز ختنه بی په نی بی، نه دِما وه. ^{۱۱} ابراهیم نِشُوئه ختنه نه گِرت که مُهرِ صالح بی په نه که وِرَز ختنه بی په دِ رَه ایمو نصیوش بی. تا او بُوَه گردِ وُئونی با که بی یکه

مرگ و واسطه آیم، حیات و واسطه مسیح

۱۲ پس، هه چنوو که گننه توسط یه آیم اوما و جاهان، و مرگ توسط گننه اوما، و هه و چنی، مرگ داثون گرد آیم یا نه گرت، سی یکه گرد گننه کیردن، ۱۳ سی یکه د راسی و رز به که حکم شریعت دته بوئه، گننه د جاهان بی، اما جائی که شریعتی نوئه، گننه و جسو نمیا. ۱۴ وا ای حال، د آیم تا موسی، مرگ و ری همه حاکم بی، حتی و ری و نونی که گننه شو جور نافرمانی آیم نوری، آیم، نمونه او کسی بی که قرار بی بیایه. ۱۵ اما پیشکش چی گننه نی. سی یکه آر توسط گننه یه آیم، خیلیا مردن، چنی بیشتر فیض خدا و پیشکشی که توسط فیض او یه آیم، یعنی عیسی مسیح جور بی، کواکو نصیبو خیلیا بی. ۱۶ و ای پیشکش هه چی نتیجه گننه او یه آیم نی. سی یکه داوری دما یه گننه، محکومیت آورد؛ اما پیشکش د دما گننه یا زیاد اوما و صالح بی یه نه و خوش آورد. ۱۷ سی یکه آر، و سنه گننه یه آیم، توسط او آیم، مرگ سلطنت کرد، چنی بیشتر و نونو که فیض بی حد جسو خدا و پیشکش صالح بی یه نه می زن، توسط او آیم، یعنی عیسی مسیح، د حیات سلطنت می کن.

۱۸ پس هه چنوو که یه گننه باعث محکومیت گرد آیم یا بی، یه عمل صالح هم باعث صالح و جسو اوما یه و حیات گرد آیم یا موئه.

۱۹ سی یکه هه چنوو که و واسطه نافرمانی یه آیم، خیلیا گننه کار بین، و واسطه اطاعت یه آیم خیلیا صالح موئن.

۲۰ ایمدال، شریعت اوما تا گننه زیاد بوئه؛ اما جائی که گننه زیاد بی، فیض بی حد جسو بیشتر بی. ۲۱ تا، هه چنوو که گننه د مرگ سلطنت کرد، فیض هم توسط صالح بی یه نه

نیسنه بی، تا سی ایما هم و جسو بیا، سی ایما که ایمو آوردیم که او خداوندمو عیسی نه د مرده یا زنه کرد، ۲۰ وه نه که و سنه گننه یا ایما تسلیم مرگ بی و سنه صالح و جسو اوما یه نه ایما، د مرده یا زنه بی.

صول و خدا د ره ایمو

۵ پس سی یکه د ره ایمو صالح و جسو اوما ییمه، و واسطه خداوندمو عیسی مسیح و خدا هایم د صول. ۲ ایما توسط او، و د ره ایمو، و ای فیضی که ایسه هایم دش، دس پیا کردیمه، و د امید جلال خدا شای می کیم. ۳ نه تنیا د یه، بلکه د غدو یا هم شای می کیم، سی یکه دونیم که غدو یا طاق و بار میاره، ۴ و طاق، شخصیت و بار میاره، و شخصیت امید و بار میاره؛ ۵ و امید ایما نه بور نمی که، سی یکه محبت خدا توسط روح القدس که و ایما عطا بی یه، رختسه د دلمو.

۶ سی یکه زمونی که ایما هنی د رمنه بیئیم، مسیح و موقعش جونشه نئا سی بی دین یا. ۷ سی یکه گم پیش میا که یکی جون خوشه سی آیم صالحی بننه، هرچن گاس یکی جرأت بکه که جون خوشه سی آیم خوئی بته. ۸ اما خدا محبت خوشه و ایما چنی نشو ده که هه که ایما هنی گننه کار بیئیم، مسیح سی ایما مرد. ۹ پس، د اوچه که، ایما ایسه توسط خین او صالح و جسو اوما ییمه، چنی بیشتر توسط او د غصو خدا نجات پیا می کیم. ۱۰ سی یکه آر او یسه که و خدا دشیمه بیئیم، و توسط مرگ گرش ایما نه و خوش صول ده، چنی بیشتر ایسه که هایم د صول، توسط حیات او نجات پیا می کیم. ۱۱ نه تنیا یه، بلکه ایما که و واسطه خداوندمو عیسی مسیح، صول و خدا نصیبو بی یه، د خدا هم شای می کیم.

د اوچه که زیر شریعت نیست بلکم هایت و زیر فیض.

غلمیا راسی

۱۵ پس اوسه چی؟ یعنی گنه بکیم سی یکه و زیر شریعت نیسیم، بلکم زیر فیض ایم؟ اصلا! ۱۶ مه نئونیت آر خوئو نه چی غلمیا مطیع، بیثیت و دس گسی، غلمیا او گس موثیت که دس فرمؤ مورت، چه غلم گنه بایت، که و مرگ می گشه، چه غلم اطاعت خدا، که و صالح بی په می گشه؟ ۱۷ اما خدا نه شکر، شما که په زموئی بته گنه بیثیت، اوسه و توموم دل مطیع تعلیمی بیثیت که خدا و شما دته. ۱۸ و شما و آزاد بی په د گنه، بته صالح بی په بیثیت. ۱۹ مه ها و زوون آیم و اتو قصه می کم، و سته یه که آیم ایت و جسمتو ضعیف آ. سی یکه هه چنو که زموئی عضویا بدیتو نه چی غلمیا بیثیت و دس ناپاکی و بی قانونی، که می گشه و بی قانونی بیشتر، پس اوسه و نو نه چی غلمیا بیثیت و دس صالح بی په که می گشه و تقدیس بی په. ۲۰ سی یکه هه که غلمیا گنه بیثیت، د قیدین صالح بی په نیوئیت. ۲۱ پس د او زمو، د چپائی که اوسه د شو شرم داریت، چی نصیوئو موی؟ سی یکه عاقوت او کاریا مرگ آ! ۲۲ اما اوسه که د گنه راها بیثیت و غلمیا خدا بیثیت، ثمرهش سیئو تقدیس بی په نه که آخرش می رسه و حیات ابدی. ۲۳ سی یکه مژ گنه مرگ آ، اما پیشکش خدا حیات ابدی آ د خداوند ایما مسیح عیسی.

آزاد بی په د شریعت

۷ براؤو، مه نئونیت-سی یکه مه و وئو قصه می کم که شریعت نه دوتن - تنیا تا زموئی

که و حیات ابدی می رسه سلطنت می که و واسطه خداوند مو عیسی مسیح.

مُرده د گنه و زنهئی د خدا

۶ پس بوئیم چی؟ یعنی هه گنه بکیم تا فیض زیاد بوئه؟ ۲ اصلا! ایما که نسوت و گنه مُردیم، چطور تونیم هئی د وه زنهئی بکیم؟ ۳ مه نئونیت، گرد ایما که د مسیح عیسی تعمید گرتیمه، د مرگ او تعمید گرتیمه؟ ۴ پس و تعمید گرتیه د مرگ، و او نئانمونه د فور تا هه چنو که مسیح توسط جلال بوه، د مُرده زنه بی، ایما هم د تازی زنهئی گوم ودراریم. ۵ پس آر د مُردنه هه چی مُردنه او، و او یکی بیثیمونه، حکمن د زنه بی په هه چی زنه بی په او هم و او یکی موئیم. ۶ ایما دونیم او آیم قدیم که بیثیمو، و او و صلیب گشس تا بدن گنه نابود با، تا د بته گنه نوئیم. ۷ سی یکه وه که مُرده، د گنه آزاد بی په. ۸ اوسه آر و مسیح مُردیمه، ایمو داریم که و او زنهئی هم می کیم. ۹ ایما دونیم که مسیح د مُرده زنه بی په، د هیچ نمی میره؛ مرگ د و ریش سلطه ای نازه. ۱۰ سی یکه هه که او مُرد په گل سی همیشه نسوت و گنه مُرد، اما حیاتی که او زنهئی می که نسوت و خدا زنهئی می که.

۱۱ پس شما هم بایس خوئو نه نسوت و گنه مُرده فرض بکیت و د مسیح عیسی نسوت و خدا، زنه. ۱۲ پس اجازه نثیت گنه د بدن یا فانی شما حاکم با تا د حاسه یاش اطاعت بکیت. ۱۳ عضویا بدیتو نه نثیت و دس گنه تا وسیله ناراسی بان، بلکم هه چی گسونی که د مرگ و زنهئی ورگشینه، خوئو نه بیثیت و دس خدا تا عضویا بدیتو و دس خدا وسیله ای بان سی راسی. ۱۴ سی یکه گنه و ری شما حاکم نمونه،

وَه مِه نِه گُشت. ۱۲ پس، شریعت مقدس آ، و هُدِ شریعت مقدس، دُرس وِ خو آ.

۱۳ پس یعنی او چیئی کِه خو آ، باعثِ مرگِ مِه بی؟ اصلاً! بلیکم گُته بی کِه وِ واسطَه او چیئی کِه خو آ، مرگِ نِه دِ مِه وِ وجود اُورد تا چنی گُته بی یِهِن گُته دیاری با، وِ واسطَه هُدِ شریعت، دیار با گنی گُته چنی بی خدِ جِسو آ.

۱۴ سی ییکه ایما دُونِم کِه شریعت روحانی آ، اما مِه جسمانی هیسِم، وِ هِه چی بَرده وِ گُته فِرُوخته بیقه. ۱۵ سی ییکه مِه نُئوِنِم چی می کم. سی ییکه او چیئی کِه می حامِ نِمی کم، بلیکم هِه او چیئی کِه دِ وَه تِیئِم میا، می کم. ۱۶ ایمدال آر کاری نِه کِه نِمی حام، می کم، پس قبول دارِم شریعت خو آ. ۱۷ پس وا اپی جِسو دَ به مِه نیسِم کِه وَه نِه می کم، بلیکم او گُته ای آ کِه دِ مِه مالگَه کِرده. ۱۸ سی ییکه دُونِم کِه دِ مِه، یعنی دِ جِسِم مِه هیچ چی خوئی نی. سی ییکه می حام چیئی نِه کِه دُرس آ بیکم، اما تیخِم وِش نُموئُورَه. ۱۹ سی ییکه او کارِ خو نِه کِه می حام، نِمی کم، بلیکم او کارِ گنی کِه نِمی حام، هِه وِ جا می یارِم. ۲۰ ایسه آر کاری نِه کِه نِمی حام بیکم، می کم دِ مِه نیسِم کِه وَه نِه می کم، بلیکم او گُته ای آ کِه دِ مِه مالگَه کِرده.

۲۱ پس وِ یِه قانونی پی مُورِم، هِه کِه می حام کارِ خوئی بیکم، گنی ها وِر دِسم. ۲۲ مِه دِ باطَله دِ شریعتِ خدا کِئِف می کم، ۲۳ اما قانونی هنی دِ عَضُویا بدنِ حُومِ مئی نِم کِه وا شریعتی کِه، فکرِ مِه وَه نِه قبول می گه، ها دِ گمُو وِ مِه نِه اسیرِ شریعتِ گُته می گه کِه دِ عَضُویا بدنِ مِه مالگَه کِرده. ۲۴ چه آیم خارِ زاری هیسِم! کی نُونه مِه

کِه آیم زَنه آ شریعت ریش حاکم آ؟ ۲ سی ییکه، بنا وِ شریعت، زَنته میزه دار تا زُمونی کِه میزه ش زَنه آ وِش بَسْتَه آ. اما آر میزه ش بَمیره، زَ دِ نظِرِ شرعی دِش آزاد موئه. ۳ پس آر هِه کِه میزه ش زَنه آ، وا پِیائی هنی زَنه ئی بگه، زَناکار آ. اما آر میزه ش بَمیره، دِ اپی شریعت آزاد آ، وِ آر وِ پِیائی هنی شی بگه، زَناکار نی.

۴ هِه وِ چنی، پِرازوِنِم، شما هَمِ توسطِ بدنِ مسیح دِ بابِتِ شریعت مُردِیته، تا هینِ گسی هنی بایت، وَه کِه دِ مُرده یا زَنه بی یِه، تا سی خدا ثمر بیاریم. ۵ سی ییکه هِه کِه ایما دِ جِسِمِ بیئیم، هَوَس یا گُته دیار، کِه توسطِ شریعت دیاری بی، دِ عَضُویا بدنِ ایما کار می کرد تا سی مرگِ ثمر بیاریم. ۶ اما ایسه ایما دِ شریعت راها بیئیموئه، وِ دِ بابِتِ او چیئی کِه دِ قیدِ نِشِ بیئیم مُردیم، تا توسطِ روحِ القدس وِ شیوه تازه ای، خدمتِ بکیم، نِه وِ شیوه گُته ای کِه دِ زی نیسَنه بی.

شریعت وِ گُته

۷ پس بُئیم چی؟ یعنی شریعت گُته آ؟ اصلاً! وا اپی حال آر شریعت نَوی، نُئوِنِسِم گُته چینه. سی ییکه آر شریعت نَگتی «طمع نَکو» نُئوِنِسِم طمع کِرده چینه. ۸ اما گُته، وِ واسطَه هُدِ شریعت مِجالِ پیا کِرِد تا هَمه جور طمع دِ مِه وِ وجود بیازه. سی ییکه گُته چگا دِ شریعت، مُرده آ. ۹ زُمونی مِه چگا دِ شریعت زَنه بیئِم؛ اما هِه ییکه هُدِ شریعت اوما، گُته دِ مِه جو گِرِت وِ مِه مُردِم. ۱۰ هِه او هُدِ کِه وَعه حیاتِ نِه ده، باعثِ مرگِ می بی. ۱۱ سی ییکه گُته، وِ واسطَه هُدِ شریعت مِجالِ پیا کِرِد، مِه نِه فِرِیوَن وِ واسطَه

حیات آ. ۱۱ آر روح وه که عیسی نه د مُردهیا زنه کِرد، د شِما با، وه که مسیح عیسی نه د مُردهیا زنه کِرد، و واسطه روح خوش که د شِما مالگه دازه و بدنیا مُردنی شِما هم زنهئی می‌ئه.

۱۲ پس برازو، ایما زیر دینیم، اما نه زیر دین جسم، تا و طبق جسم زنهئی بکیم. ۱۳ سی یکه آر و طبق جسم زنهئی بکیت، می‌میریت، اما آر و واسطه روح خدا، کاریا بدنه بکشیت، زنهئی مونیته. ۱۴ سی یکه گرد وئو که د روح خدا هدایت مومن، گزون خدا آن. ۱۵ سی یکه شِما روح بنهئی نه و دس نیووردیتنه که هنی بفتیت و زله، بلکم شِما د مقام گزو، روح فرزند خواندگی نه و دس اوردیتنه که و واسطه وه دنگ میاریم: «بوه‌گم! آقام!» ۱۶ روح خدا و روح ایما شاهادتی می‌ئه که ایما بچون خدائیم. ۱۷ و آر بچون خدائیم، پس وارثیا هم هیسیم، یعنی وارثیا خدا و هم‌ارث و مسیح، و شرطی که ایما هم و او عذو بکشیم، تا ایما هم و او جلال پیا بکیم.

جلال آینه

۱۸ سی یکه و عقیده مه، عذوایا ای زمو د قیاس و جلالی که قرار آ سی ایما دیاری بوئه، هیچ آ. ۱۹ سی یکه خلقت و شوق زیاد چش و ره دیاری بی‌په‌ن گزون خدا آ. ۲۰ سی یکه خلقت مطیع بطالت بی، نه و حاسه خوش، بلکم و سته او که وه نه مطیع کِرد، و ای امید که خود خلقت هم د بتهئی فسات نجات پیا می‌گه و د آزادی پُر جلال بچون خدا هم‌بر موئه.

۲۲ سی یکه ایما دونیم که گرد خلقت تا هه ایسه وایک د دردی چی درد رُ کتارو میاریم. ۲۳ و نه تنیا خلقت، بلکم خود ایما هم که نوبر روح خدا نه داریم، د میندل خومو کتارو

نه د قپ ای بدن مرگ راهائی بته؟ ۲۵ خدا نه شکر و واسطه خداوند ایما عیسی مسیح! پس، مه خوم و افکریم شریعت خدا نه بتهئی می‌کم، اما و جسم شریعت گنه نه بتهئی می‌کم.

زنهئی د روح خدا

۸ پس ایمدال سی وئونی که هان د مسیح عیسی، د هیچ محکومیتی نی، ۲ سی یکه شریعت روح حیات د مسیح عیسی، شِما نه د شریعت گنه و مرگ آزاد کِرده. ۳ سی یکه چئی که شریعت و سته ضعیفی بی‌په‌ن جسم نئونس بگه، خدا و آنجوم رسن. او گر خوشه و شباهت جسم گنه‌کار کل کِرد تا "قزونی گنه" با، و چنی گنه نه د جسم محکوم کِرد، ۴ تا او چیا درسی که شریعت می‌حاس، د ایما و آنجوم برسه، د ایما که و طبق روح خدا گوم ورمیاریم، نه و طبق جسم.

۵ سی یکه وئونی که جسمانی آن، فکرشو ها و ری چیا جسمانی، اما وئونی که روح خدا نه دارن، فکرشو ها و ری چیا روحانی. ۶ سی یکه نثایه‌ن فکر و ری چیا جسمانی، مرگ آ، اما نثایه‌ن فکر و ری روح خدا، حیات و صول و سلامتی آ. ۷ سی یکه فکری که و ری جسم نثایه بی‌په‌ن و خدا دشمنی دازه، سی یکه خوشه مطیع شریعت خدا نمی‌گه و نئوننه هم بگه. ۸ گسونی که هان د حاکمیت جسم، نئونن خدا نه راضی بگن.

۹ هر چن شِما د حاکمیت جسم نیستی، بلکم هایت د حاکمیت روح خدا، آلت آر روح خدا د شِما مالگه داشتوئه. آر کسی روح مسیح نه نداشتوئه، او هین مسیح نی. ۱۰ اما آر مسیح ها د شِما، هرچن بدن و سته گنه مُرده، اما سی یکه صالح و جسو اومایینه، روح خدا سینو

وِ دَسی راسِ خدای، اونَه کِه وِ راسی سی ایما شفاعت می‌گه! ^{۳۵} کتِه کِه ایما نه دِ محبتِ مسیح جِگا می‌گه؟ چَمَر، جَر، جفا، قَطی، بِرنه‌ئی، خطر، شمشیر؟ ^{۳۶} چُنو کِه دِ کِئو زبور داوود نیسنَه بی‌یه، «ایما تُموم روز، وِ سَنه تو می‌ریم وِ گُوم مرگ، هِه چی گُوه‌یائی کِه مُورِنِشُو سی کُشتار»

^{۳۷} اما دِ گِردِ ایی چیا وِ واسطه وه کِه ایما نه محبت کرد، بالاتر دِ وُئونی هیسیم کِه غالو اُومانه. ^{۳۸} سی یکه گُوه دارم کِه نه مرگ و نه زنه‌ئی، نه فرشته‌یا، نه ریاست‌یا، نه چیا ایی زُمو و نه چیا آینده، و نه فُوه‌یا ^{۳۹} نه بُلنی و نه قِلی، نه هیچ چیئی هنی دِ گِرد خلقت، نئونه ایما نه دِ محبتِ خدا کِه دِ خداوندِ ایما مسیح عیسی آ، جِگا بَگه.

قُوم بَرگَزتِه خدا

۹ مه دِ مسیح راسِ مَومَن، نه درو، وجدانم وِ واسطه روح‌القدس گُواهِ مِنه ^۲ کِه دِ قلبِ خُوم دردِ گِرونی دارم وِ همیشه غمِ دِبارم. ^۳ سی یکه کاش مه خُوم دِ ره برارونم کِه طبقِ جسمِ قُومونَمَن، ملعون وِ دِ مسیح جِگا مویئم. ^۴ وُئو اسرائیلی آن، وِ فرزندخواندگی، چالال، عهدِیا هین وُئونه، شریعت وِ وُئو دِته‌بی‌یه، پَرِسش وِ وعدّه‌یا، هین وُئونه؛ ^۵ بُوّه‌یا قُوم هین وُئونَن، وِ مسیح، وِ طبقِ جسم، دِ لُون وُئونه خدائی کِه بالای همه‌آ، هورم آ تا وِ ابد. آمین.

^۶ اما منظور یه نی کِه کُومِ خدا وِ آنجُوم نَرَسَته. سی یکه گِرد وُئونی کِه دِ قُوم اسرائیل آن، دِ راسی اسرائیلی نیسن؛ ^۷ وِ گِرد وُئونی کِه دِ نسلِ ابراهیم آن، بَچُونِ او وِ جِسو نِیمان. بَلِکم دِ تورات نیسنَه بی‌یه: «نسلِ تو دِ اسحق وِ جِسو میا.» ^۸ یعنی بَچُونی کِه وِ طریقِ جسم اُومانه وِ دی بَچُونِ خدا نیسن، بَلِکم بَچُونِ

میاریم، دِ حالی کِه دِ مقامِ گُرو وِ شُوقِ چَش وِ ره فرزندِ خواندگی، یعنی راهائی بدنِیا خُومو هیسیم. ^{۲۴} سی یکه ایما دِ ایی اُمیدِ نجاتِ پیا کردیم. اِیمدالِ اُمیدی کِه وِ دَس اُومایه، دِ اُمیدِ نی. سی یکه چطور مَوته کسی وِ اُمیدِ چیئی با کِه دِ زی وه نه وِ دَس اُورده؟ ^{۲۵} اما آر وِ چیئی کِه وِ دَس نِومایه اُمیدِ داریم، وِ صُورِ چَش وِ زه‌شیم.

^{۲۶} هِه وِ چنی روحِ خدا دِ ضَعِفُمو میا وِ کمِکُمو. سی یکه ایما نُئونیم سی چه چیئی بایس دعا بَکیم، اما روحِ خدا خُوش وِ کُتارویائی کِه وِ حرفِ نمیا، سِیْمو شفاعت می‌گه. ^{۲۷} وِ او کِه دِل‌یا نه می‌جوره، فکرِ روحِ نه دُونه، سی یکه روحِ طبقِ اراده‌ خدا، سی اِیْموداریا وِ مسیح، شفاعت می‌گه.

^{۲۸} وِ ایما دُونیم دِ حَقِ وُئو کِه خدا نه دوس دارن وِ طبقِ اراده‌ خدا حَتّه بینه، گِردِ چیا وِ بَک سی خیرِ وُئو هان دِ کار. ^{۲۹} سی یکه خدا وُئونی نه کِه دِ زی اِشناخت، وُئو نه دِ زی تعین کرد تا وِ شِکْلِ گِرشِ دران، تا دِ مِینِ براریا زیادی، مسیح اول‌زا با. ^{۳۰} وِ او وُئونی نه کِه دِ زی تعین کرد، هِه چنی دعوت کرد، وِ وُئونی نه کِه دعوت کرد هِه چنی صالح وِ جِسو اُورد، وِ وُئونی نه کِه صالح وِ جِسو اُورد هِه چنی چالال ده.

^{۳۱} پس دِ بَرُوورِ گِردِ پُئو چی مَوته گُت؟ آر خدا ها وِ ایما، کتِه کِه نُونسوته وِ تیشکِ ایما با؟ ^{۳۲} او کِه گِرِ خُوشه درِیغ نِکِرد بَلِکم وه نه دِ ره گِردِ ایما تسلیم کرد، چطور وارد وه گِردِ چیا نه وِ دَسِ دِلوازی وِ ایما نمی‌وَخِشته؟ ^{۳۳} کتِه کِه جرأتِ بَگه وِ تیشکِ بَرگَزیده‌یا خدا بُخُوم بَرَنه؟ خدا آ کِه وُئو نه صالح وِ جِسو میاره! ^{۳۴} کتِه کِه محکوم‌شُو بَگه؟ مسیح عیسی کِه مُرد- دِ وه بالاتر، دِ مُرده‌یا زنه بی- وه کِه ها

نه که سی نابودی آماده بینه و طاقت زیاد تاو بیازه؟^{۲۳} تا جلال بی خدجسو خوشه سی ظرفیا رحمتیش دیاری بگه، ظرفیائی که د نهاتر سی جلال آماده کیده،^{۲۴} حتی ایما نه هم که د لا او دعوت بیئیمونه میزه د ور، نه تنیا د یهودیو بلکم د غیریهودیو هم.^{۲۵} هه چنو که هوشع نبی مونه:

«وئو که قوم مه نویین، می کیشو و قوم خوم،
و وه که ستین مه نوی، می کیش و ستین خوم.»

۲۶ و هم

«و هه د او جائی که وشو گیس:
"شما قوم مه نیست"،

د اوچه وئو "بچون خدای زنه" خنه مونه.»
۲۷ و اشعیا نبی د بازه قوم اسرائیل چنی مونه:
«هر چن شمار قوم اسرائیل چی هسکویا دریا با، تنیا قری دشو نجات پیا می کن،^{۲۸} سی یکه خداوند کلوم خوشه و طور کامل و بی انگلات و ری زمی انجوم می نه.»^{۲۹} و هه چنو که اشعیا نبی پیشگوئی کرد:

«آر خداوند لیشگرایا نسلی سیمو
نمیشت و جا،

میوئیم هه چی شهر سدوم و چی
شهر عموره.»

بیایمونی قوم اسرائیل

۳۰ پس ایما چی بونیم؟ یکه غیریهودیونی که د دم صالحی په نویین، او نه و دس اوردن، یعنی او صالحی په نی که د ره ایمو و دس میا؛^{۳۱} اما قوم اسرائیل که د دم شریعتی بین که وئو نه و صالحی په برسته، وه نه و دس نیووردن.^{۳۲} سی چی؟ سی یکه نه د ره ایمو، بلکم د ره کاریا د دم

و عده، نسل ابراهیم و جسو می یان.^۹ سی یکه اوچیئی که و عده گت پنه: «سالی هنی ایی موقع ورمی گردم، و سارا صخو گری مونه.»

۱۰ و نه تنیا یه، بلکم هه که ریکا هم د یه پیا، یعنی د جد ایما اسحق، لِفونه اوس بی،^{۱۱} هر چن وئو هنی و دی نیومائینی و هیچ کار خو یا گنی نیکردینی- سی یکه قصص خدا د انتخابش بابار بمونه، نه و سته کاریائی که می کن، بلکم و سته وه که دعوت می که-^{۱۲} و ریکا گتسی که «گپه گچکه نه خدمت می که.»^{۱۳} چنو که د کئو ملاکی نبی نیسنه بی یه: «یعقوب نه دوس داشتیم اما د عیسو بیئم می ما.»

۱۴ پس ایما چی بونیم؟ بونیم خدا بی انصاف آ؟ اصلا!^{۱۵} سی یکه و موسی مونه:

«رحم می کم و کسی که وش رحم دارم،
و دلسوزی می کم و کسی که دلم سیش
می سوزه.»

۱۶ پس، یه و حاس یا تقلا انسان ربیطی نازه، بلکم ربیطش و خدائی آ که رحم دازه.^{۱۷} سی یکه د تورات و فرعون مونه: «مه تو نه سی به بِلن کِردم تا قوه خومه د تو نشو بیئم، و تا یه که نوم مه د سرتاسر زمی اعلوم بوئه.^{۱۸} پس خدا و هر که باحا رحم می که و هر که نه باحا سنگدل می که.»

۱۹ اویسه و مه مونی: «په د سی چی ایما نه مینا می که؟ سی یکه کیه که تونسوئه د برور اراده خدا بیه؟»^{۲۰} اما انسان، تو کیئی که و خدا جریبحث بکی؟ «مه مخلوق تونه و خالق خوش بوئه سی چی مه نه چنی ساختی؟»^{۲۱} مه کیزه گر ایی حق نه نازه که د مشتی خره، ظرفی سی کاریا مهم و ظرفی هنی سی وردس بسازه؟^{۲۲} چی مونه آر خدا و یکه می حا غیظ خوشه نشو پنه و قوه خوشه بشناسونه، ظرفیا غیظ

ایمۆ بیازه، خجالت نِموئّه.»^{۱۲} سی یَکّه مابین یهودی و غیریهودی هیچ فرقی نی، سی یَکّه هه او خداوند، خداوند همه آ و و گِرد و نوونی که او نه هِنّا می گن، کواکو برکت می ئّه.^{۱۳} سی یَکّه «هر گه نۆم خداوند نه هِنّا بَگه، نجات پیا می گه.»

^{۱۴} پس چطور، کسی نه هِنّا بَگن که و او ایمۆ نیووردنّه؟ و چطور و کسی ایمۆ بیازن که هرگز دِ بازه او نَشَنفَتِنّه؟ و چطور بَشَنوئن بی یَکّه کسی سیئو موعظه بَگه؟^{۱۵} و چطور موعظه بَگن آر کل نوئن؟ چنۆ که دِ کِئو اشعیا نبی نیسنّه بی یّه: «چه قِشَنگ آ پایا و نوونی که خَوَر خُوش انجیل نه موعظه می گن.»^{۱۶} اما گِرد و نو دِ انجیل اطاعت نَکِردَنّه. سی یَکّه اشعیا نبی مَوئّه: «ا خداوند، چه کسی اوچیئ نه که دِ ایما اِشَنفَتَه باور کِردَه؟»^{۱۷} پس، ایمۆ دِ اِشَنفَتَه میایه، و اِشَنفَتَه دِ ره کَلوم مسیح.

^{۱۸} اما می پُرسیم: مَه نَشَنفَتَه؟ اَلوت که اِشَنفَتَه، سی یَکّه «دَنگِشو پیچسه دِ سَرتاسَر زمی، و کَلومشو زِسسه تا و او سَر دنیا.»^{۱۹} اما می پُرسیم: مَه قوم اسرائیل او چیئ نه که اِشَنفَتَه نَقَمِس؟ اول، موسی مَوئّه: «و واسطَه و نو که ملتی و جِسو نِیمان، شِما نه و غیرت مُونِم، و و واسطَه ملت نایونی نَش غیظ شِما نه روشه می کم.»^{۲۰} اوسه، اشعیا و اجرات مَوئّه: «و نو که دِ دُم مه نوین، مه نه پیا کِردَنّه؛ و و نو که مه نه ناحسِن خُومه نِشو دَمّه.»

^{۲۱} اما دِ بازه قُوم اسرائیل مَوئّه: «تُموم رو دَس یا خُومه دِراز کِردَمّه والا قُومی که هان و تیشک مه و تور آن.»

وّه بیین. و نو دِ ری او "بَرَدی که باعِث و زمی خَرَدِه نِشوئّه" کُفَتِسْتَه و زمی.^{۲۳} چنۆ که دِ کِئو اشعیا نبی نیسنّه بی یّه:

«ایمدال دِ کُوء صهیون بَرَدی می نیئِم که باعِث زمی خَرَدِهئّه، و گَمَری که باعِث اَفَتایَهئّه؛ و هر گه و وّه ایمۆ بیازه، خجالت نِموئّه.»

۱. براؤو، حاسَه قلبی و دعا مه و یّه خدا سی یهودیو یَته آ که نجات پیا بَگن.^۲ سی یَکّه مه دِ بازه شو شاهادتی می ئِم که سی خدا غیرت دارن، اما اپی غیرت دِ ری شناخت نی.^۳ سی یَکّه صالح بی یه نی که دِ خدا اَنقَمِسن، و دِ دُم ثابت کِردَن صالح بی یه نی خُوشو بیین، و نو دِ بَرَوَر او صالح بی یه نی که دِ خدا، سَر نِم نَکِردَن.^۴ سی یَکّه مسیح اَخر شَرِعت آ تا هر گه و او ایمۆ بیازه، صالح و جِسو بیا.

^۵ سی یَکّه موسی دِ بازه او صالح بی یه نی که و ری پایّه شَرِعت آمی نیسنّه، که «کسی که هُدا یا نه اَنجُوم می ئّه توسط و نو زِنهئ می گه.»^۶ اما او صالح بی یه نی که و ری پایّه ایمونه مَوئّه: «دِ دِلتو نُوئیت کیه که زوئّه بالا و آسُمُو؟» (تا مسیح نه بیازه و هار).^۷ یا «کیه که زوئّه و هار و دنیای مُردَه یا؟» (تا مسیح نه دِ مُردَه یا زَته بَگه).^۸ اما او چی مَوئّه؟ یَکّه «ای کَلوم ها دِ نَزیک تو، ها دِ دَم تو، و ها دِ دِل تو.» (یه هه او کَلوم ایمونه که ایما اِعلُوم می کیم)؛^۹ سی یَکّه آر و زوون خُوت اعتراف بَکی «عیسی خداوند آ» و دِ دِل خُوت ایمۆ داشتوئی که خدا او نه دِ مُردَه یا زَته کِرد، نجات پیا می کی.^{۱۰} سی یَکّه دِ دِل آ که آیم ایمۆ میاره و صالح و جِسو میا، و وا زوئّه که اعتراف می گه و نجات پیا می گه.^{۱۱} سی یَکّه کِئو اشعیا نبی مَوئّه: «هر گه و او

باقی‌مانده‌ها اسرائیل

وَنُوءُ، نجات نِصیو غیریهودیو بی‌یه، تا قُوم اسرائیل بیا و غیرت. ۱۲ ایسه آر خبط وُوءُ باعث دُوله‌منی دنیا آ، و آر شکِیسُو باعث دُوله‌منی غیریهودیونه، هه که قُوم یهود و طور کامل نجات پیا بگن چنی بیشتر باعث دُوله‌منی موئن!

۱۳ ایمدال ری صُبیتِم ها وَا شِما غیریهودیو. دِ اوچه که مه رسول غیریهودیونم، و خدمتِ خُوم مومِن ۱۴ تا یه جوری هُم تیرِها خُومه بیارِم و غیرت، و قری دِشو نه نجات بیئم. ۱۵ سی یکِه آر ردبی‌یه‌نِشو و معنی صُولِ خدا وَا جاهان آ، قبول‌بی‌یه‌نِشو چی موئه، غیر زنه‌بی‌یه دِ مُرده‌ها ۱۶ آر تیکلونجه‌ای دِ خمیر که و عنوانِ نُوبر و خدا تقدیم موئه، مقدس با، پس گِردِ خمیر مقدس آ؛ و آر ریشِه مقدس با، پس تل‌یا هُم مقدس آن.

۱۷ اما آر قری دِ تل‌یا اِشکِسنه، و تو وایکه تلی دِ زیتون وحشی بیئی، دِ مین تل‌یا هنی و دارِ زینو پیونِ خردی و ایمدال دِ شیرِه پُرْقوتِ بُنِ دارِ زینو بر موری، ۱۸ و او تل‌یا نبال. آر چنی هیسِی، و ویر بیار که تو ویردارِ او بُن نیسی، بلیکم او بُن ویردارِ تونه. ۱۹ اوسِه مویی: «تل‌یا اِشکِسن تا مه پیونِ بام.» ۲۰ یه دُرس آ. وُوءُ و سُنّه بی‌ایمونیشو اِشکِسن، اما تو و ایمونه که پایاری. پس غورت نو، بلیکم زَلّهت زوئه. ۲۱ سی یکِه آر خدا و تل‌یا طبعی رَحَم نِکرد، و تو هُم رَحَم نِمی‌که.

۲۲ پس مِربونی و سختگیری خدا دِ وِر چِشت با؛ و وُئونی سخت می‌زه که دِ ایمو اُفتانه، اما وَا تو مِربونه، و اِی شرط که دِ مِربونی او بُمویی؛ ورنه تو هُم بُرسِه مویی. ۲۳ و آر وُوءُ هُم دِ بی‌ایمونی نُمونن، هنی پیونِ موحُورن، سی یکِه خدا تونه وُوءُ نه دُواره پیونِ بَرَنه. ۲۴ سی یکِه آر تو دِ دارِ زیتون وحشی بُریه بیئی و بَرخلاف

۱ پس می‌پرسم: مه خدا قُوم خُوشه رد کِردّه؟ اصلاً! سی یکِه مه خُوم اسرائیلی‌ام، دِ نسلِ ابراهیم و دِ طایفه بنیامین. ۲ خدا قُوم خُوشه که دِ نهاتر اِشناخت، رد نِکِردّه. مه نُئونیت اوچیئی که نیسِنه‌ها مقدس دِبارِه ایلِیا نبی موئه، که چطور او دِ دَسِ قُوم اسرائیل و ته خدا گِله‌ئی کِرد؟ گت: ۳ اِخداوند، وُوءُ پیغمبرِیا تو نه گشتِنه، مذبح‌یا ته رَمینّه، و تَنیا مه مَمیمه وَا، و قَصّتِ جُونِ مه نه کِردنه. ۴ اما خدا چی وش جُئو ده؟ یکِه «مه سی خُوم هفت هزار نفر نِنّه داشتِمه که دِ وِر بُتِ بعل زوونی نَزَنه.» ۵ پس هه چنی، دِ اِی زُمونِ حاضر هُم باقی‌مانه‌یائی هیسِن که دِ زه فیضِ خدا انتخاب بیئه. ۶ اما آر دِ زه فیض با، دِ وِری کارِیا نی؛ ورنه فیض دِ فیض نی؛ اما آر وِری کارِیا با، دِ دِ فیض نی، ورنه کار دِ کار نی. ۷ اوسِه چی؟ یکِه قُوم اسرائیل او چیئی نه که دِ دُمِش بی و دَسِ نیوورده، وُوءُ که انتخاب بیئه و دَسِ اُردِن، اما باقی دِلِشو سخت بی؛ ۸ چُنو که دِ کِئومقدس نیسِنه بی‌یه:

«خدا روح شیتی وُشو ده

چَش‌یائی که نَبینن

و گوش‌یائی که نَشْنوئن، تا و اِیمرو.»

۹ و داوود نبی مَوئه:

«سِفَره‌شو سی‌شو بوئه و دَام و تِلّه،

نَسَقی با و بَرَدی که می‌کوئه‌شو و زِمی؛

۱۰ چَش‌یاشو چُنو تار با که نَتُونسوئن

بِئینن،

و قِی‌شو سی همیشه دولو با.»

۱۱ پس می‌پرسم: یعنی وُوءُ گَفْتِسن و زِمی تا سی همیشه بَفْتَن؟ اصلاً! بلیکم و سُنّه خبط

۳۶ سی یکّه همّه چی د او، و و واسطه او،
و سی اوته.
جلال تا ابد و او با! آمین.

قُرُونِ زَنّه

۱۲ پس براړو، و سُنّه رَحْمَتِ یا خدا، دِئو
تمنا می کم که بدنیا خُوئو نه چی
قُرُونِ زَنّه، مقدس و باودل خدا تقدیم بکیت
که عبادت روحانی شِما هه پنه. ۲ هُم شِکلی ای
دنیا نوئیت، بلکم و تازه بی یه فکرئو عَوْض
بایت، اوسه تُونیت اراده خدا نه بَقَمیت، اراده
خو، باودل و کامل خدا نه.

۳ سی یکّه و سُنّه فیضی که نصیوم بی یه و
هر گوم د شِما مُوئم که خُوئو نه بیشتر د
او چیئ که هیسیت و حِسو نیاریت، بلکم
هر گوم و قِد ایْمونی که خدا وئو دِئّه، دُرس
قضاوت بکیت. ۴ سی یکّه هه چنو که ایما د
یه بدن عضویا زیادی داریم، و گرد ای عضویا
کاریاشو چی یک نی، ۵ پس ایما، و یکّه زیادیم،
د مسیح یه بدنیم، و هر گومو تک و تک
عضویا یکتری هیسیم. ۶ پس د اوچه که و طبق
فیضی که وئو بَخِشسه، عطایا جورواجوری
داریم، بیایت وئو نه و کار بئیریم: آر نبوت آ، و
قِد ایْمونمو؛ ۷ آر خدمت آ، د خدمت کړدهنمو؛
کسی که تعلیم می ځه، د تعلیم دِئنه؛ ۸ کسی
که تشویق می ځه، د تشویق کړدهن؛ کسی که
کمک می ځه، و دس دلوازی کمک بځه؛ کسی
که رهبری می ځه، ای کار نه و غیرت آنجوم
بځه؛ کسی که رحم و مریونی و مردم می ځه، و ه
نه و شایي بځه.

نِشُونه یا مسیحی حقیقی

۹ محبت بایس خالص با. د گنی بیئو ببا؛ و
او چیئ که خو آ، قُرس بَجَسبیت. ۱۰ یکتری

طبیعیّت و دار زیتون اهلی پیون بیئ، پس چنی
بیشتر تل یا اصلی تُون و دار زیتونی که د وه
بُریه بینّه، پیون بان.

سِرِ نجاتِ اسرائیل

۲۵ براړو، نمی حام د ای سر بی خور بایت، نگه
و ته خُوئو گمو بکیت دُونائیت: یکّه سنگدلی
و قری د قُوم اسرائیل حاکم بی یه، تا زَمونی
که شِمار غیریهودیونی که و مسیح ایْمو میارن
کامل با. ۲۶ و هه چنی گرد قُوم اسرائیل نجات
پیا می ځه، چنو که د نیسنه یا مقدس نیسنه
بی یه:

«نجات دهنده د صهیون میا،

و بی دینی نه د خاندان یعقوب ورمیازه.

۲۷ و ته عهد مه و وئو ته

هه که گته یاشو نه و درارم.»

۲۸ د لاحاظ انجیل، یهودیو و سُنّه شِما
دُشمنن؛ اما د لاحاظ انتخاب خدا، و سُنّه
آجدادشو، سِتنین خدا آن. ۲۹ سی یکّه خدا
پیشگشیا و دعوت خُوشه پس نیئ ره. ۳۰ سی
یکّه هه چنو که زَمونی شِما نِسوت و خدا
نافرْمو بیئیت، اما ایسه و سُنّه نافرْمونی یهودیو
رَحْمَتِ خدا اوما یه و ریئو، ۳۱ پس وئو هم ایسه
نافرْمو بینّه تا و سُنّه رَحْمَتِ خدا و شِما، و وئو
هم رحم بوئو. ۳۲ سی یکّه خدا گرد نه نِئایه د
بِن نافرْمونی تا و همّه رحم بځه. ۳۳ چنی قیل آ
دوله منی و دُونائی و معرفت خدا!

د داوری یاش نیمو ته سر دراورد

و زه یاشه نیمو ته فِمس.

۳۴ «سی یکّه کیه که فکر خداوند نه

دُونسو ته،

یا چه کسی مشاور او بی یه؟

۳۵ «یا کیه که پیشگشی و خدا دِئو ته

تا وش ورگردنه؟»

دِ حاکمیا هِرَاسی نازَن، اما خِلافکاریا دِ وُئو زَلَه‌شُو می‌ره. می‌حای دِ صُخو قدرت هِرَاسی ناناشتوئی؟ پس او چیئی که دُرس آ، بک که تو نه تحسین می‌که،^۴ سی یکه وه پاکار خدا آ سی خیر تو. اما آر کارِ خِلاف بکی، زَلَت رُوته، سی یکه او بیخودی شمشیر سَرِ قی نَوسَتَه. سی یکه او پاکارِ خدا آ، گسی آ که سی خدا تقاص می‌ره و غَضُو خدا نه مباره و ری خِلافکاریا.^۵ پس آیم بایس مطیع با، نه تنیا سی دیری دِ غَضُو خدا، بَلِکم و سَنَه وِجَدان هَم.^۶ سی یکه و اپی سَنَه هَم، شِما مالیات مِئیت، سی یکه صُخویا قدرتیا پیشکاریا خدا آن، و وِردارِ هه اپی چیا هیسن.^۷ حَقی هر که نه وش بَئیت: آر خَراج آ، خَراج بَئیت، آر مالیات آ، مالیات بَئیت، آر عزت آ، عزت‌شُو نه داشتوئیت، و آر قُرب آ، قُرب‌شُو نه داشتوئیت.

و جا اُورِدِن شریعت دِ ره محبت

^۸ زیر دین هیچ که نوئیت، غیر یکه یَکتری نه دوس داشتوئیت، سی یکه هر که یکی هنی نه دوس داشتوئیه شریعت نه و جا اُورِدَه.^۹ سی یکه هُدی "زنا نکو، قتل نکو، دوزی نکو، طمع نکو"، و هر هُدی هنی که هی، خلاصه موئیه دِ اپی کُوم که: «هَمساتِه هه چی خُوت دوس داشتو». ^{۱۰} محبت، و هَمساش گنی نمی‌که؛ پس محبت، شریعت نه تُموم کمال و اَنجُوم می‌رُشونه.

^{۱۱} علاوه بر یه شِما دُونیت که دِ چه زُمونی و سَر مَوریت، که ایمدال ساعتِش رَسیسه که دِ خُو وِریسیت. سی یکه ایسه دِ قیاس و زُمونی که ایمو اُوردیم، نجات و مُو زَیک‌تر بی‌یه. ^{۱۲} شُو اومایه و سَر؛ روز زَیک آ. پس بیایت کاریا گن تاریکی نه بُونیم دیر و زِره نیر نه بکیم دِ ور. ^{۱۳} بیایت چُنو دُرس رفتار بکیم که مَرس

نه هه چی برار دوس داشتوئیت. دِ قُرب‌نِئایه و یَکتری دَس پیش بَئیریت. ^{۱۱} دِ غَیرتَنو سی خدا سِلپ‌سِر نوئیت، دِ روح چی تَش اَلو بَئیریت، خداوندِ نه خدمت بکیت. ^{۱۲} دِ اُمید شای بایت، دِ چَمَریا صُور داشتوئیت، دِ دعاکرده سِمر بایت. ^{۱۳} دِ وِرداشتهن هُوجه اِیْموداریا و مِسیح هُم‌بَر بایت و مِمودوس بایت.

^{۱۴} برکت بَئیت و وُئو که شِما نه می‌چَرنن؛ برکت بَئیت و وُئو نه نَفَری نکیت. ^{۱۵} وا وُئونی که شای می‌گن شای بکیت، وا وُئونی که می‌گِریوَن بَگریویت. ^{۱۶} وا یَکتری مدارا بکیت. غورت نوئیت، وا آیمیا ضعیف اَمَدُوشُد بکیت. هرگز خُوتو نه دُونا نِئینیت.

^{۱۷} و هیشکه دِ جالِ گنی، گنی نکیت، بَلِکم کاری نه بکیت که دِ چَشِ هَمه قُرب دازه. ^{۱۸} آر موئیه، تا اوچه که و شِما مربوط آ، وا هَمه دِ صُول‌وُصفا زَینه‌ئی بکیت. ^{۱۹} روله‌یا، هرگز خُوتو تقاص نِئیریت، بَلِکم وه نه واگذار بکیت و غَضُو خدا، سی یکه دِ کِتو تورات نِیسنَه بی‌یه که «خداوند موئیه: "تقاص هین مَنه، مَه‌نیم که سِزا می‌ئیم."» ^{۲۰} چَوارشَه، «آر دُشِمَه‌نِت گِسته‌آ، وش خوراک به، آر تِشَنه‌آ، چیئی به وش تا وِراشَنه؛ سی یکه وا اپی چُنو دِ ری مُوریش که مَری بِلِزیا تِشه کو می‌کی و ری سَرس.» ^{۲۱} گنی وِت غَالو نوئیه، بَلِکم وا خُوتی و گنی غَالو بو.

مطیع قدرتیا حاکم

۱۳ هر که مطیع قدرتیا حاکم با. سی یکه هیچ قدرتی نی مَر دِ لا خدا، قدرتیا ئی هَم که هیسن، خدا نِئاشُونه. ^۲ پس هر که و تیشکِ قدرتی وِریسه، و تیشکِ چیئی که خدا نِئایه وِریسائه، و وُئو که چنی می‌گن، داوَری موئن. ^۳ سی یکه وُئونی که ره راس می‌رن

با. ۱۰ تو سی چی پراږته قضاوت می کی؟ یا تو، سی چی پراږته خوار می کی؟ سی ځکه ګرد ایما ډ پړوور تخت داوری خدا مسیم. ۱۱ سی ځکه ډ کټو اشعیا نبی نیسټه بی ټه:

«خداوند موه: و حیات خوم قسم که

هر زوونی ای ډ پړوور مه نم موه،

و هر زوونی و خدا اقرار می که.»

۱۲ پس هر گوم ډ ایما جسو خوشه و خدا پس می ټه.

۱۳ پس بیایت ډ ایسه وایما ځکتری نه قضاوت نکیم، بلکه قصت بکیت که هرگز بردی که باعث گفتسه و زی موه یا سدی ډ ور ره برار خوئو نیلیت. ۱۴ مه ډ عیسی خداوند دونه و قانع بیمه که هیچ چی خود و خود نجس نی، اما سی کسی که وه نه نجس دونه، نجس آ. ۱۵ سی ځکه آر وا چیی که موحوری پراږت اذیت موه، د تو وا محبت رفتار نکرده. وا چیی که موحوری، کسی نه که مسیح سیش مرد، هلاک نکو. ۱۶ پس نیلیت و او چیی که شما خو دونه، گن بوئن. ۱۷ سی ځکه پاتشائی خدا خرده و ورشین نه نی، بلکه صالح بی په و صول و سلامتی و شای ډ روح القدس آ. ۱۸ هر که مسیح نه چنی خدمت بکه، خدا قبولش دازه و مردم هم تصدیق می گن.

۱۹ پس بیایت ډ دم او چیی بایم که باعث برقراری صول و سلامتی و تقویت ایمون ځکتری موه. ۲۰ سی خرده خوراک، کار خدا نه خرو نک! و راسی همه چی پاک آ، اما سی وه که وا خرده چیی باعث افتایه ډ یکی موه، کار ډرسی نی. ۲۱ خو آ که گوشت نخوری یا شرو ورنراشونی یا کاری نک که باعث افتایه ډ پراږت با. ۲۲ ایمونیه ډ بازه ای چیا، ماین خوت و خدا نه دار. خشال وه که سی او چیی که تصدیق

هایم ډ روشنائی روز، نه ډ عیاشی و مسی، نه ډ بی عفتی و هوسبازی، نه ډ قی مراهه و حسیدی. ۱۴ بلیک عیسی مسیح خداوند نه بکیت ډ ور، و سی هوس یا جسم تبارک نیثیت تا حاسه یا جسم نه بیاریت و جا.

ځکتری نه قضاوت نکیت

کسی نه که ایمونش ضعیف آ، ډ مین خوئو ره بټیت، اما نه ځکه ډ سر عقیده یا دم رکه بکیت. ۲ یکی عقیده دازه هر چیی نه بخوره، ډ حالیکه وه که ضعیف آ تنیا بلیک و اش موحوره. ۳ وه که همه چی موحوره ناپس وه نه که نموحوره خوار بکه، و وه که هر چیی نموحوره، ناپس وه نه که همه چی موحوره قضاوت بکه، سی ځکه خدا او نه قبول کرده. ۴ تو کیی که پاکر یکی هنی نه قضاوت می کی؟ ځکه او ډ ایمونش بفته یا بمونه و اربایش مربوط آ. و او پایار موه، سی ځکه خداوند تونه او نه پایار بکه.

۵ یکی په روز نه ډ روز هنی بیتر دونه، ډ حالیکه یکی هنی ګرد روزیا نه هه چی یک دونه. هر که بایس ډ فکر خوش ډ بازه عقیده ش خاطر جمع با. ۶ وه که فرپ په روز خاص نه ټه میاره، سی فرپ خداوند چنی می که. وه که موحوره، سی فرپ خداوند موحوره، سی ځکه خدا نه شکر می که، ډ حالیکه وه که نموحوره، سی فرپ خداوند نموحوره و خدا نه شکر می که. ۷ سی ځکه هیچ گوم ډ ایما سی خوش زینه نی می که و هیچ گوم ډ ایما سی خوش نی میره. ۸ سی ځکه آر زینه نی بکیم سی خداوند زینه نی می کیم، و آر بمیریم، سی خداوند می میریم. پس چه زینه نی بکیم، چه بمیریم، هین خداوندیم. ۹ سی ځکه مسیح هه و ای سته مرد و ډ سر زنه بی، تا خداوند هم مرده یا و هم زنه یا

«ا قُومِیا وَا قُومِ او شایِ بَکیت!»
 ۱۱ وِ دُوارَه مُوئَه:

«ا گِرِد قُومِیا، خداوندِ نِه ستایشِ بَکیت!
 وِ گِرِد مَرِدِم دنیا، او نِه جَلالِ یَن!»
 ۱۲ وِ دِ سَر اِشعیا نبی مُوئَه:

«بُنچینَه یَسا مِیا،
 هِه وَه کِه وِرمسَه تا وِ ری قُومِیا
 حکومتِ بَگه؛

وِ اُمیدِ غِریهودیو ها وِ او.»
 ۱۳ چُنو با کِه خدائی کِه سَرچشمه اُمید آ،
 شِما نِه وَا تَموم شایِ وِ صُول وِسلامتی کِه دِ
 ایْمونَه پُر بَگه، چُنو کِه وَا قُوتِ روح القدس،
 پُر بایت دِ اُمید.

پولس پیشکارِ غِریهودیو

۱۴ پَرارونِم، مه خُوم دِ شِما خاطر جمع ام،
 کِه شِما خُونو پُريت دِ خوئی وِ پُر پُر دِ تَمومی
 شناخت وِ تُونیت وِ یَکتری یای بَئیت. ۱۵ اما دِ
 بارَه بعضی چیا وَا جَسارتِ زیاد سِینو نِیسَنمه تا
 وُئو نِه بیارِم وِ وِیرو، وِ سَنه او فیضی کِه خدا
 وِم بَخَشَنه ۱۶ کِه پیشکارِ مسیح عیسی بام سی
 غِریهودیو وِ وِ عنوانِ کاهِن، دِ خدمتِ انجیل
 خدا، تا غِریهودیو پیشگشی باودِل خدا بان،
 کِه توسطِ روح القدس تقدیس بی یِه.

۱۷ پس مه وِ حق دِ مسیح عیسی وِ خدمتِ
 خُوم وِ خدا می بالیم. ۱۸ سی یَکِه جرأتِ نِمی کم
 دِ چینی قِضه بَکِم غِیر او چینی کِه مسیح
 توسطِ مه کِرده تا غِریهودیو نِه مطیع ایْمو
 بَکِم، وَا حرفِ یام وِ کارِیام، ۱۹ وَا قُوه نِشونَهیا وِ
 معجزه یَا، وَا قُوه روح خدا- چُنو کِه دِ اورشلیم
 وِ گِرِد رَهیا او هورَه تا ایلیریگوم خدمتِ انجیل
 مسیح نِه وِ تَمومی اَنجُوم دَمه، ۲۰ وِ آرزوم یِه
 بی کِه انجیل نِه دِ جائی موعظه بَکِم کِه وِرز یِه
 نُوم مسیح نِه نَشَنفتوئن، نَگه مه بِنائی وِ ری

می گه، خُوشه قضاوت نَگه. ۲۳ اما وَه کِه دو
 وِ شک آ، آر بُجورَه محکوم موئَه، سی یَکِه وَا
 ایْمو نَحَرده. سی یَکِه هَر چینی کِه دِ ری ایْمو
 نوئَه، گَنه آ.

۱۵ ایما کِه قُوه داریم، ها دِ مِلْمو ضعیفیا
 آیمِیا ضعیف نِه تحمل بَکِم، وِ دِ دُم
 راضی کِرده نِ خُومو نوئیم. ۲ هَر گُوم دِ ایما
 بایس هَر چی خوئی نِه کِه دِ هُمساش مِئینه
 دِ او مورد او نِه خُشال بَگه، تا ایْمونِشه تقویت
 بَگه. ۳ سی یَکِه مسیح دِ دُم خُوشی خُوش نوی،
 بَلکِم چُنو کِه دِ کِئو زَبور داوود نِیسَنه بی یِه:
 «سَرکوفتِیا وُئو کِه وِ تو سَرکوفتِ زن، اُفتا
 وِ ری مِه.» ۴ سی یَکِه هَر چینی کِه دِ زی
 نِیسَنه بی، سی تعلیم ایما بی، تا وِ سَنه پایاری
 وِ دِل گویای کِه نِیسَنهیا مقدس وِ ایما می نَه،
 اُمید داشتوئیم.

۵ چُنو بوئَه کِه خدائی کِه پایاری وِ دِل گوی
 می نَه، یِه نِه وُئو عطا بَگه تا چُنو وَا یَکتری
 هُم رَای بایت کِه وَا حاسَه مسیح عیسی جور آ،
 ۶ تا وَا یَک یِه دِل وِ یِه زوؤ، خدا وِ بُوَه خداوندِ
 ایما عیسی مسیح نِه جَلالِ بَئیت. ۷ پس هِه
 چُنو کِه مسیح شِما نِه وِ گرمی قبول کِرِد، شِما
 هُم یَکتری نِه وِ گرمی قبول بَکیت تا خدا جَلالِ
 پیا بَگه.

۸ سی یَکِه وُئو مُوئِم کِه مسیح پاکار
 خَنته بی یِه یا بی تا راسی خدا نِه نِشو بَنه، تا
 وِ عَدَه یائی کِه خدا وِ بُوَهیا ایما دئی، تائید بَگه،
 ۹ وِ تا، قُومِیا غِریهودی خدا نِه وِ سَنه رَحْمَتِش
 جَلالِ یَن. چُنو کِه دِ نِیسَنهیا مقدس نِیسَنه
 بی یِه:

«پس مه تو نِه دِ مین قُومِیا غِریهودی

ستایش می کم،

وِ وِ نُوم تو دَنگ میارم.»

۱۰ وِ هَنی مُوئَه:

سیلام و درود

۱۶ سفارش خوورمُو «فیپی» نه وُئو می‌کم، او پاکار کلیسا شهر کینخریّه‌آ،
 ۲ تا او نه د خداوند چنُو که شایسته ایموداریا
 آ، قبول بکیت، و د هر چیئی که هُوجه‌ش ها
 وُئو وش کمک بکیت، سی یکه او ویردارِ حُوم
 وُ خیلیا هنی بی‌یه.

۳ و «پریسکیلا» و «آکیلا»، هُمکاریا مه د
 مسیح عیسی، سیلام بَرَسْنِت. ۴ وُئو جُونُشو
 نه سی مه وِن و خطر، و نه تَنیا مه بلِکم
 گِرِد کلیسایا غیریهودی هَم مَموندارشُون.
 ۵ هه چنی و کلیسائی که د حُونه‌شو وا یک
 جمع موئن، سیلام بَرَسْنِت. و رفیق عزیزم
 «اپیتوس» سیلام بَرَسْنِت که اولین کسی بی
 که د ولات آسیا و مسیح ایمو اُورد. ۶ و
 «مریم» سیلام بَرَسْنِت، که سیئو سخت رَمَت
 گَشْتِه. ۷ و قُومُونِم «آندرونیکوس» و «یونیا»
 سیلام بَرَسْنِت، که وا مه د هُلفدُو بین. وُئو و
 ته رسول‌یا، اشناخته‌بی‌یه‌آن، و وِرز مه مسیحی
 بینه. ۸ و رفیق عزیزم د خداوند «آمپلیاتوس»
 سیلام بَرَسْنِت. ۹ و «أوربانوس» هُمکاریو د
 مسیح، و «استاخیس» عزیزم سیلام بَرَسْنِت.
 ۱۰ و «آپلس» که اِمَتْحُون خُوشه د مسیح پس
 دَنه، سیلام بَرَسْنِت. و هوز «آریستوبولُس»
 سیلام بَرَسْنِت. ۱۱ و قُومَم «هیرودیون» سیلام
 بَرَسْنِت. و وُئونی که د هوز «نارکیسوس» د
 خداوند هیسن سیلام بَرَسْنِت. ۱۲ و «تریفینا»
 و «تریفوسا»، سیلام بَرَسْنِت، وُئو که د
 خدمتِ خداوند رَمَت می‌گَشَن. و «پرسیس»
 عزیز که د خداوند خیلی رَمَت گَشْتِه سیلام
 بَرَسْنِت. ۱۳ و «روفس» سیلام بَرَسْنِت، که د
 خداوند بَرگَزْنِیه‌آ، و د آاش که د حق مه هَم هه

بی‌ای بَسازِم که یکی هنی نِنایه، ۲۱ بلِکم چنُو که
 د کِنُو اِشعیا نبی نِیْسَنه بی‌یه:
 «وُئو که گس وُشو نَگئی، او نه مِئِنَن،
 و وُئو که هیچ نَشْتَفْتَه، می‌قَمَن.»
 ۲۲ هه و اپی سَنه چن گِل می‌حاسِم که بیام و
 ته‌ئو، نوته.

برنامه پولس سی دیئه‌ن روم

۲۳ اما ایمدال، سی یکه د اپی منطقه‌یا د جائی
 سی کار نارم، و د اوچه که خیلی سال آ هام د
 تَمارزو ته که بیام و ته‌ئو، ۲۴ هام و اپی اُمید
 که موقع رَته و اسپانیا سِر رَه شِما نه بَئِنِم،
 و دِما یکه شِما نه دِئِم، مه نه د سفرم و اوچه
 کمک بکیت. ۲۵ اما، ایسه، هاروئِم و اورشلیم،
 تا سی ایموداریا اوچه کمک بُورم. ۲۶ سی یکه
 کلیسایا مقدونیه و آخائیه چنی و دِلْشُو بی که
 سی ایموداریا ژار اورشلیم کمکی ر بَگَن. ۲۷ سی
 یکه وُئو دِلْشُو و اپی کار بی؛ و راسی وُئو هان
 زیر دِئِنُشو. سی یکه آر غیریهودیو د برکت‌یا
 روحانی یهودیو هَم‌تر بینه، وُئو هَم بایس د
 برکت‌یا مالی خدمتی وُشو بَگَن. ۲۸ پس هه که
 اپی کار نه کِردم و چِیائی که جمع بی‌یه رَسْنِم و
 دِئِشُو، مه د رَه شِما رائی اسپانیا موئم. ۲۹ مه
 دُونِم هه که بیام و ته‌ئو وا برکتِ کاملِ مسیح
 میام.

۳۰ ایمدال پرازو، و سَنه خداوند ایما عیسی
 مسیح و محبتِ روح‌القدس، د شِما خواهِشت
 می‌کم که وا یَکْتَری د دِعا یاتُو و درگاه خدا سی
 مه، وارد مه سِمر بَسیت، ۳۱ تا دِئِس بی ایمونیا
 یهودیه جُو بیر بَکَم، و خدمتِ سی اورشلیم
 باودلِ ایموداریا بوئه. ۳۲ تا و حاس خدا و شاپی
 بیام و ته‌ئو و د لارِگ شِما جُونی تازه بَئِیرِم.
 ۳۳ خدای صُول وُسلامتی وا گِرِد شِما با. آمین.

۲۰ خدای صُول وُسلامتی وِ ایی زبئی شیطُلو نِه
دِ زیر پایا شما میتلقنه.

فیض خداوندِ ایما عیسی مسیح وائو با.
۲۱ همکارم تیموتائوس وئو سلام می‌رسنه؛
قُومُونم لُوکِیوس وِ یاسون وِ سوسیپاتِر هم
سیئو سلام کل می‌گن.

۲۲ مه، تِرتیوس، که ایی نُومَه نِه نیسنم، دِ
خداوند وئو سلام می‌کم.

۲۳ گایوس، که مه وِ گِردِ کلیسا، مُمُونش ایم،
سیئو سلام کل می‌که. لُراستوس که خُزُونه دارِ
شهر آ وِ برارِ ایما گُوارتوس وئو سلام می‌رسن.
۲۴ [«فیض خداوندِ ایما عیسی مسیح وِ گِردِ
شما با. آمین»]

۲۵ ایمدال جلال وِ وه که نُونه طبقِ انجیلِ
مه وِ موعظه عیسی مسیح، شما نِه تقویت
بَگه، طبقِ دیاری بی‌یه نِ سری که دِ دُورون
دیردرازی پوشسه بی، ۲۶ و ایمدال دیاری بی‌یه
وِ توسطِ نیسنه یا انبیا وِ طبقِ هُدِ خدای ابدی،
وِ گِردِ ملت یا دیاری بی‌یه، تا وئو ایمو بیارن وِ
اطاعت بَگن- ۲۷ وِ وه که تَنیا خدای دُونا آ،
توسطِ عیسی مسیح تا ابد جلال با! آمین.

چی داآ بی‌یه. ۱۴ وِ «آسینکِریتوس»، «فِلِگُون»،
«هرمس»، «پاتروباس» وِ «هرماس» وِ
پرارونی که هان واشو، سلام بَرسنیت.
۱۵ وِ «فیلولوگوس»، «بولبا»، «نیرپاس» وِ
خُوریش، وِ وِ «اولیمپاس»، وِ گِردِ ایمُوداریائی
که هان واردشو، سلام بَرسنیت. ۱۶ وِ ماچی
مقدس وِ یِکتری سلام بَکیت. گِردِ کلیسایا
مسیح وِ شما سلام می‌رسن.

سِفارش یا آخِر

۱۷ ایمدال پرارو، دِ شما خواهشت می‌کم
وِ پِرتو وِ گُسونی با که باعثِ چِگائی آن وِ بَرَد
مُونن دِ زهتو وِ هان وِ تیشِکِ تعلیمی که یای
گِرتیتَه، دِشو دیر پِئیریت. ۱۸ سی یِکه چنی
آیم یائی، خداوندِ ایما مسیح نِه خدمت نِمی‌گن،
بلِکم هان دِ دُم گیه خُوشو، وِ وا حرف یا نرم وِ
تملق، دِل یا آیم یا ساده‌دل نِه می‌فِرِیون. ۱۹ سی
یِکه اطاعتتو سی همه اشناخته بی‌یه، چُنو که
مه بابتِ شما شاپی می‌کم، اما دِتو می‌حام دِ
خوئی دُونا وِ دِ گنی ساده بایت.